

hjelpsmodtagere med mere end 1 års ledighed kan få et kompetenceløft, som bl.a. skal hjælpe med at imødegå følgerne af den stigende globalisering.

Regeringens initiativer har således bidraget til, at vi i dag kan se, at ledigheden er faldet, at de ledige står godt rustet til at varetage de job, der etableres i forbindelse med det igangværende opsving.

Når jeg ser på nogle af de forslag, som SF på det seneste har fremlagt på beskæftigelsesområdet, så understreger de netop svaghederne i SF's kritik af regeringens indsats. SF's egne forslag peger i den forkerte retning, hvis vi skal skabe vækst og øget beskæftigelse.

SF har f.eks. fremsat forslag om, at alle ledige uden afsluttet 12-års-uddannelse eller forældet uddannelse skal have ret til uddannelse fra første ledighedsdag. Ud over at det vil betyde store offentlige merudgifter til aktivering, vil det også være i modstrid med intentionerne i »Flere i arbejde« om en jobrettet indsats. Forslaget vil trække store grupper af personer ud af arbejdsstyrken, som ellers ved egen hjælp hurtigt kommer i job, og det vil SF endda gøre i en situation med stigende beskæftigelse og faldende ledighed.

Lad mig i den forbindelse minde SF om, at en række økonomer på det seneste har peget på, at fremgangen på arbejdsmarkedet nu kan blive så markant, at de frygter, at mangel på arbejdskraft kan dæmpe opsvinget. Vi får altså tværtimod behov for at få øget udbuddet af arbejdskraft.

Helt i samme gale retning trækker det forslag, som SF gentagne gange har fremsat om at genindføre servicejobordningen for ledige, der er fyldt 48 år, og ansætte disse personer inden for den offentlige sektor. Filosofien er, at der jo altid kan bruges flere hænder i det offentlige, og at lønudgiften til de mange offentligt ansatte ikke er meget højere end udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge.

SF's forslag om servicejob bliver ikke mere rigtigt af, at SF fremsætter det ved enhver given lejlighed. Det er en ualmindelig kortsigtet løsning at ansætte ældre ledige i varigt støttede job. Det vil med garanti forstærke den mangel på arbejdskraft, som vi kan forvente i de kommende år, hvis vi ikke får forøget arbejdsudbuddet. Det vil føre til større offentlige udgifter og vil bidrage til et højere skattetryk, særligt i kommunerne.

Derudover vil forslaget gøre det vanskeligt for de private virksomheder at rekruttere den nødvendige arbejdskraft. Hvis vi nu på kort sigt vælger at ansætte langt flere i den offentlige sektor, så vil det betyde, at en mindre del af arbejdsstyrken står til rådighed for de private virksomheder. Resultatet vil blive lavere produktion og beskæftigelse i den private sektor og et lavere skattegrundlag til den finansiære velfærd.

Lad mig på baggrund af disse forhold konkludere, at jeg ikke finder grundlag for oppositionens kritik, der kun skaber en unødvendig utryghed omkring løntilskudsordningen. Den bidrager til at undergrave tilliden til ordningen, og de eneste, vi for alvor skader, er de ledige. Derfor vil jeg opfordre til, at man i højere grad bidrager til at værne om løntilskudsordningen, således at den får den positive omtale, som den vitterligt fortjener.

Kl. 14.55

Afsluttende vil jeg gerne komme med en opfordring til alle partier:

Vi skal blive endnu bedre til at tilbyde netop den indsats, der forøger den enkeltes chance for at komme i beskæftigelse, mest muligt. Det skylder vi de ledige. Derfor har regeringen som en del af det nye regeringsgrundlag taget initiativ til et serviceeftersyn af beskæftigelsespolitikken. Formålet med eftersynet er bl.a. at overveje, om der er behov for justeringer i de forskellige tilbud til de ledige. Når resultaterne foreligger, vil jeg gerne indbyde først og fremmest forligspartierne til en åben og konstruktiv dialog om, hvordan vi kan gøre beskæftigelsesindsatsen endnu bedre.

Målet tror jeg ikke at vi kan blive uenige om, nemlig at give de ledige de bedste muligheder for at få et job. Hvis vi er enige om målet, må det også være muligt med udgangspunkt i den store viden, vi har om det danske arbejdsmarked, at blive enige om midlerne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til beskæftigelsesministeren. Det tog lige præcis et kvarter, og så er det hr. Ole Sohn som ordfører for forespørgerne.

Jeg må lige gøre hr. Hüseyin Arac opmærksom på, at man ikke kan få ordet, før forhandlingen er indledt, og den indledes først, når hr. Ole Sohn holder sit indlæg. Så kan man komme ind med korte bemærkninger. Det er forklaringen på, at jeg afviste.